

Vidnesbyrd om, hvor naturligt det maatte være for mig at indtage den Stilling, jeg ellers kun meget sjelden kan indtage, nemlig at være ubetinget ministeriel. Jeg troer, at vi vilde paadrage os et meget stort, og i visse Tilfælde, ved visse indtrædende Begivenheder overvældende Ansvar, om vi viste dette Lovforslag tilbage. Det er i og for sig et fornødent og et mægtigt Bidrag til Landets Forsvar, og Enhver maa dog tilstaae, at Offrene, som det kræver, paa ingen Maade ere betydelige eller engang saa tidtagende, som det hidtilværende, det Rubestaaende i Særdeleshed maatte blive, dersom det fik Lov til fremdeles at bestaae. Her-til kommer endnu, at der for mig er andre Bimomenter ved Forslaget, som jeg, da dets Skæbne er saa tvivlsom, ikke vil tilbageholde. Det er mig f. Ex. en meget tiltalende Omstændighed, at vi her have et Reformforslag, der aldeles ikke eller saagodtsom ikke medfører betydelige Udgifter til Pensionering osv. og at vi ved dette Forslag faae en Væbning, der vil give os en Erfaringsprøve for, hvorvidt et System, som tæller mange Benner i denne Sal, men som i og for sig frembyder baade Vanskeligheder og Betænkeligheder, er brugbart, jeg mener dermed Selvbetædningsystemet, som Forslaget væsentlig indfører. Endelig er der det Moment, som vi Alle eller ialfald de Allerfleste af os stræbe hen til, navnlig for Godfolkets Vedkommende, nemlig at faae en virkelig Folkevæbning. En saadan har en Forskole, en Forprøve i disse Forstærkningsbatailloner, der neppe heller er ganske uden Betydning. Jeg anfører blot alt Dette angaaende min personlige Stilling, fordi det er mig om at gøre, især overfor nære politiske Benner af mig og dobbelt overfor den ærede Ordførers modsatte Anskuelse og modsatte Stilling, at godtgjøre, hvorfor jeg, hvor ubehageligt, hvor pinligt det end ofte eller altid maa være at staae i stærk og bestemt Modsetning til dem, man ellers samstemmer med og gjerne slutter sig til, i dette Spørgsmaal med al Bestemthed gaaer imod den ærede Ordfører, og, som jeg antydede, er fuldstændig ministeriel, idet jeg paa det Bestemteste og Barmeste anbefaler, at vi stemme for det Væbningforslag, den nu fungerende Krigsminister

opstiller, og hvorved han i alt Væsentligt gjenindsætter det oprindelige Forslag, saaledes som det var, før det blev forandret her ved 2den Behandling.

Formanden: Jeg skal gjøre opmærksom paa, hvad jeg for glemte at fremhæve for Thinget, at den høitærede Confeilspræsident erklærede, at han tog det af ham under Nr. 29 til § 7 stillede Væbningforslag tilbage; det er det Væbningforslag, som gaaer ud paa, at sidste Punktum i den nævnte Paragraph skal udgaae. Jeg maa altsaa spørge, om Noget vil optage dette Væbningforslag; hvis ikke, vil det være bortfaldet? (Ophold). Da Sagen optager det, er det saaledes bortfaldet. Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren: Den ærede Taler, der sidst havde Ordet, meente at turde paastaae, at det var en Forudsætning ved vor Hærløse, at Kjøbenhavns Borgervæbning skulde omordnes i den Retning, som nu her er antydet, skal omordnes saaledes, at den kan blive ialfald et vigtigt Led i vort Forsvarsvæsen. Jeg veed ikke Noget om en saadan Forudsætning. Jeg har ikke hørt og ikke seet eller læst Noget derom, men derimod veed jeg, at Rigsdagen har vedtaget deels Aaret efter og endelig vedtaget andet Aaret efter i Værnepligtloven med rene Ord det, „at, naar Kjøbenhavns Borgervæbning ophæves eller omordnes“, det er altsaa en Sag, som Rigsdagen med Regjeringen har henstillet til senere Overveelse, hvorvidt man vil ophæve eller omordne Kjøbenhavns Væbning. Dette synes ikke at tyde paa, at der i de tidlige førte Forhandlinger har ligget noget temmeligt Afgjørende for, at Kjøbenhavns Væbning skulde træde ind som et Led af Forsvarsvæsenet. Vi skulde paatage os et stort Ansvar ved ikke at vedtage dette Forslag! Det er, som man seer det. Jeg har med Tilfredsstillelse hørt det meget ærede Medlems klare Udvikling af hans Stilling til denne Sag. Det er nu min Opfattelse, at vi paatage os et stort Ansvar ved at vedtage dette Forslag, thi det stiller den Fordring til Kjøbenhavns værnepligtige Mandskab, at det indtil det 38te Aar skal staae under Krigsbe-